

Report z výměnného pobytu

Sungkyunkwan University Korejská republika

V zimním semestru 2015/2016 jsem jako student magisterského programu Biomedicínské inženýrství FEL CVUT v Praze odjel na výměnný pobyt na Sungkyunkwan University (SKKU) v Korejské republice. V dalších odstavcích se pokusím shrnout to nejdůležitější co jsem si z tohoto čtyř měsíčního pobytu odvezl.

Před odjezdem

Po té co jsem se definitivně rozhodl odjet na tento výměnný pobyt, bylo třeba vyřídit několik velmi důležitých záležitostí. Především bych zmínil: vyplnit žádost o stipendium Mobilita – Akce 200, srovnávací arch pro studium v zahraničí a nechat si zapsat tento výjezd do studijního informačního systému (KOS). Předměty, které je možné studovat na SKKU, jsem našel v „Course Catalog“ zde http://www.skku.edu/eng_home/global/edu/inbound_2.jsp, je nutno upozornit, že je třeba mít nainstalovaný Internet Explorer a celkově je katalog poměrně nepřehledný. Dále je samozřejmě třeba si zařídit cestovní pojištění na dobu studia (například <http://www.isic.cz/pojisteni>), koupit si letenky a po obdržení všech potřebných dokumentů z Koreji, je třeba vše potřebné odnést na velvyslanectví a zažádat o vízum. Jednou z povinných, které je v žádosti třeba vyplnit, je místo pobytu v Koreji. Jelikož jsem si ještě v tu dobu nebyl jist, zdali budu bydlet v bytě či na koleji, vyplnil jsem adresu školy. Samotný proces vydání víz by měl trvat cca 14 dní, ale byli jsme upozorněni že to může být i déle.

Studium

SKKU, jedna z předních univerzit v Koreji, se skládá ze dvou kampusů, prvním je Humanities and Social Science v Soulu a Natural Science v Suwonu, který leží asi 30 km jižně od Soulu. Cesta mezi kampusy trvá zhruba hodinu jízdy metrem. Jelikož jsem přijel studovat obor Electrical and Computer Engineering, byly všechny mé předměty v Suwonu, v Soulu byl pouze orientační den, kde bylo možné se dozvědět některé důležité informace o zápisu předmětů, seznámit se se svými budoucími spolužáky apod.

Během prvního školního týdne mají studenti čas obejít všechny předměty, které je zajímají, a některé z nich si vybrat, maximální počet kreditů, které nám bylo dovoleno zapsat, bylo 18 (36 ECTS kreditů). Vše potřebné ohledně zápisu nám bylo řečeno během uvítacího dne a poměrně podrobně popsáno v mailu. Předem upozorňuji, že výběr předmětů není nic lehkého a náš plán se musel hned několikrát změnit, i z toho důvodu byl umožněn všem exchange studentům zápis předmětů i následující týden. To znamenalo, že předměty, které jsem si v Čechách a zapsal do srovnávacího archu, mi nebylo umožněno studovat. Největším problémem se ukázalo být to, že velká část předmětů byla nakonec vyučována pouze v korejštině, přestože podle systému měly být v angličtině. A jelikož se nejednalo o malé

procento takovýchto předmětů, tak jsem/me také měl/i část předmětů v korejštině, ale materiály byly naštěstí v anglickém jazyce. Většina profesorů je velmi ochotná a proto je potřeba za nimi během první hodin/y dojít a pokusit se dohodnout na nějakém kompromisu, nebo se jim nejlépe pokusit napsat email před začátkem semestru a vyhnout se tak nepříjemným překvapením.

Forma studia se zde liší od toho na co jsme u nás zvyklí. Velký důraz se dává na přednášky (teorii) a se cvičeními se tu prakticky nesetkáte, jen ve formě domácích úkolů nebo v laboratoři. Přednášky jsou povinné a absence na nich se může projevit v závěrečném hodnocení! Hodinová dotace předmětů je prakticky stejná, dvakrát týdně jeden a půl hodiny, takže se za semestr probere poměrně velké množství materiálů. Ty jsou Korejci schopni se učit prakticky nazpaměť.

Během každého semestru jsou dva zkuškové týdny, jeden zhruba uprostřed (mid term) a druhý na konci (final term), přičemž je větší důraz kladen právě na ten závěrečný. Přesné procentuální hodnocení je možné najít v sylabu každého předmětu. Je tedy možné mít více testů za den, jelikož termín zkoušky většinou připadá na jednu z vyučovaných hodin. Zkoušky probíhají písemně a zahrnují veškerou probranou látku.

Jedním z předmětů, který jsme měli možnost si zapsat prakticky všichni, je korejšтина. Výuka probíhá dvakrát týdně jeden a půl hodiny. Korejšтина není zrovna nejjednodušší jazyk, a i proto se toho na hodinách probere hodně látky a abyste se něco naučili, je potřeba se jí hodně věnovat i mimo tyto hodiny. Ne nezbytné, ale velmi praktické je se naučit co nejdříve číst hangul, tedy korejské písmo.

Ubytování

Asi jako všude si můžete vybrat mezi kolejí, která vám bude nabídnuta přímo od SKKU a bytem, a je třeba si velmi dobře vybrat, jelikož toto rozhodnutí velmi ovlivní váš následný pobyt.

Po podrobné analýze jsem se nakonec rozhodl s dalšími spolužáky z FEL bydlet raději v bytě, jelikož korejské koleje mají zavedeny absurdní pravidla jako separace pohlaví, rozdělení podle pater na koleji, zákaz jakýchkoliv návštěv na pokoji, večerka a mnoho dalších. Také nám byl nabídnut pouze sdílený pokoj bez kuchyně ne za úplně malé peníze. Na druhou stranu mají koleje i některé výhody oproti bytu, především to, že se nacházejí přímo v areálu školy a že jste v přímém kontaktu s dalšími zahraničními studenty.

Bydlení jsme nakonec hledat až na místě, kam jsme z tohoto důvodu přiletěli raději o týden dříve. Ubytování jsme hledali přímo v Soulu a to především pomocí internetu (viz <http://seoul.craigslist.co.kr>, <https://www.airbnb.cz> a některé skupiny na <https://www.facebook.com>), ale také v místních realitních kancelářích s pomocí místních, kteří nám pomáhali s překladem. Ze začátku to s námi nevypadalo moc dobře, protože se jako velká překážka pro většinu Korejců ukázala být délka našeho pobytu. My jsme potřebovali pronájem pouze na čtyři měsíce, ale většina bytů se v Soulu pronajímá minimálně na rok a je také většinou potřeba složit poměrně velkou vratnou zálohu až 100 000 Kč (1 000 000 - 5 000 000 W), se kterou jsme ale dopředu počítali. Vše nakonec dobře dopadlo a asi po pěti dnech jsme si pronajali od realitní kanceláře byt 3+1, nájem 1 000 000 W a záloha 10 000 000 W, prakticky v centru Soulu kousek od zastávky metra Hongik University. Byt plně vybavený a bylo v něm vše co jsme ve třech potřebovali k spokojenému bydlení, dokoupit bylo potřeba jen pár maličkostí, jako například nová pánev, nůž apod.

Stravování

Stravování se v Koreji asi jako v celé Asii velmi liší od toho na co jsme zvyklí jak chutí, tak úpravou, ale i způsobem stravování. Pro Korejce je chození do restaurace nedílnou součástí kultury, a proto je možné v některých čtvrtích najít překvapivě velké množství naplněných restaurací i velmi pozdě v noci, přestože je v uspěchané Koreji/Soulu velmi populární 24 h rozvoz (nejen) jídla.

Mě osobně korejská jídla moc nenadchla, jako viníky bych označil především chuť zde používaného chilli a sojovou pastou, se kterou se často míchá. Také je nutné si zvyknout používat hůlky. To se nakonec nejen mě zarylo pod kůži a bylo naopak těžké si zvyknout na jejich absenci. Mimo hůlek dostanete v restauracích lžičky na rýži a případně nůžky, které slouží nejčastěji ke krájení masa.

Já jsem si především vařil doma, takže jsem chodil několikrát týdně nakupovat potřebné suroviny do některého z větších supermarketů, které jsou levnější než všude přítomné večerky, jeden se nachází příhodně kousek od zastávky metra Sungkyunkwan University. Ceny potravin v obchodech nejsou při porovnání tak pěkné jako jídla v restauracích, ale pořád se vyplatí vařit si sám. Největší rozdíl je především v cenách ovoce, zeleniny a mléčných výrobků.

Když se rozhodnete jíst přímo v areálu školy tak je možné využít hned několik menz, které nabízejí rozmanité množství nejen korejský jídel od 2 500 – 6 000 W. Je tu také možnost si objednat meal-plan, který zahrnuje asi 150 jídel v jedné z menz, ale přesnou cenu neznám, protože jsem této možnosti nevyužil.

Pokud ale dáte přednost restauracím, kterých je všude opravdu velké množství a stačí si jen vybrat na co máte chuť, tedy pokud budete rozumět co si objednávejte, to je problém především ze začátku. Cena jídel v restauracích je podobná jako u nás v restauraci a začíná na cca 5 000 W. Také je možné dát si něco malého v jednom z mnoha pouličních stánků, které jsou na kraji každé větší ulice.

Doprava a cestování

Poněvadž jsem nebydlel v Suwonu, ale v Soulu moje první kroky mířili tam, takže přesně nevím jak se nejlépe a nejrychleji dostat na kolej do Suwonu. Nicméně nejjednodušším způsobem jak se dostat do centra Soulu (zastávka Soul Station) je použít metro a to buď All Stop Train, který stojí 4 250 W a cesta trvá 56 min, nebo Express Train, ten je o poznání dražší (viz <http://asiaenglish.visitkorea.or.kr>) a cesta trvá „jen“ 43 min. K vyhledávání spojů je nejlepší použít některou z mnoha aplikací, které lze najít na internetu. Mě se mi nejvíce osvědčila mobilní aplikace Subway Korea od Malang Studio Co. Ltd, která funguje offline a zobrazí cenu jízdenky, dobu jízdy, apod.

K placení veřejné dopravy se využívá nejčastěji T-money card, kterou lze za 2 500 W koupit, ale i dobít v některé z večerek (např. GS25, 7-Eleven). Tuto kartu je třeba přiložit při každém nástupu i výstupu, na co potřeba si především dávat pozor v autobusech.

Do školy jsem ze Soulu musel jezdit nejméně třikrát týdně. Cesta se dala absolvovat celá metrem s jedním přestupem mezi linkami 2 a 1, trvala necelou hodinu a vyšla na 1 850 W, přičemž nástupní sazba je 1 250 W. Metro bych normálně označil za velmi pohodlné, ale především ve špičkách když je opravdu narváno to tam není vůbec příjemné. Z tohoto důvodu jsem občas k přesunu využil některého z mnoha autobusů, které fungují společně s metrem na trase Soul (stanice Sadang) – Suwon. V autobusech není navíc nutné platit extra pokud se přestupuje přímo z metra do autobusu nebo naopak, toto neplatí o školním autobusu. Naš

kampus se nacházel asi 10 min pěšky od zastávky metra Sungkyunkwan University a pár minut od zastávky autobusu.

V případě delších výletů, je možné využít široké sítě autobusů, vlaků nebo leteckou přepravu. Například při cestě na Jeju, největší korejský ostrov, jsme nejdříve využili vnitrostátní leteckou přepravu, letenky jsme kupovali na poslední chvíli a navíc v době místního svátku, takže jsme si museli připlatit, jinak vycházely zhruba na rozumných 70 000 W. Na ostrově samotné jsme cestovali výhradně místními autobusy, ve kterých se dalo také platit již zmiňovanou T-money card.

Další důležité informace

Zhruba do jednoho měsíce po příjezdu je třeba dojít na imigrační úřad a zažádat si o tzv. Alien Card. K žádosti je třeba přiložit potvrzení o studiu, které je možné obdržet na orientačním dnu, nebo ve škole v International Office. Díky této kartě můžete vycestovat mimo Koreu a vrátit zas zpět. Další možností je získat 90 denní turistické vízum a před jeho vypršením na pár dní odcestovat a poté se vrátit zpět, i když osobně tuto možnost nedoporučuji, jelikož není jistota že vás opět pustí zpět.

V celé zemi je možné prakticky všude a vše platit kartou, takže není nezbytné u sebe mít hotovost. Při výběrech z bankomatu je třeba hledat ten s nálepkou Global ATM, který většinou bez odmlouvání vydá nějaký obnos peněz. Zatím z nejištěných důvodů některé bankomaty odmítaly spolupracovat, nebo nám nechtěli vydat větší obnos peněz (cca 700 000 W a více), takže je třeba být na to připraven. Tato částka se lišila v závislosti na tom u jaké banky jsme měli účet a u bankomatu jaké banky jsme peníze vybírali. U některých bankomatů, především menších bank, je navíc nutné zaplatit poplatek.